

Sygn. akt VI GC 297/16/3

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w P.

przeciwko: (...) Spółka Akcyjna w (...) w P.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w (...) w P. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w P. kwotę 12 034,87 zł (dwanaście tysięcy trzydzieści cztery złote osiemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 98,28 zł (dziewięćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia osiem groszy) od dnia

9 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 075,34 zł (pięć tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści cztery grosze) od dnia 18 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,

- 115,90 zł (sto piętnaście złotych dziewięćdziesiąt groszy) od dnia 13 maja 2015r. do dnia zapłaty,

- 3 662,23 zł (trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt dwa złote dwadzieścia trzy grosze) od dnia 21 maja 2015r. do dnia zapłaty,

- 70,99 zł (siedemdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 11 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,

- 1 571,71 zł (jeden tysiąc pięćset siedemdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt jeden groszy) od dnia 16 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,

- 14,39 zł (czternaście złotych trzydzieści dziewięć groszy) od dnia 10 lipca 2015r. do dnia zapłaty,

- 1 426,03 zł (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia sześć złotych trzy grosze) od dnia 18 lipca 2015r. do dnia zapłaty,

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 019 zł (trzy tysiące dziewięćnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

UZASADNIENIE

Powód Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w (...) z siedzibą w P. kwoty 12 034,87 zł z odsetkami ustawowymi od kwot częściowych do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

Powód w uzasadnieniu wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o dostawę wody i odprowadzania ścieków, a w ramach prowadzonej działalności zaopatrywał pozwaną spółkę również w energię cieplną. Pozwany nie uregulował należności za świadczone przez powoda usługi, w związku z czym powód wzywał pozwanego do zapłaty, jednakże bezskutecznie.

W dniu 25 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. VI GNC 3225/15/3 Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o zasądzenie kosztów postępowania oraz podnosząc zarzut bezzasadności powództwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że nie kwestionuje istnienia stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami, na mocy którego powód miał świadczyć na rzecz pozwanego usługę zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków. Zdaniem pozwanego, powód nie wykazał, aby doszło do wykonania usługi, jak również nie wykazał, aby wykonał usługę w sposób prawidłowy.

Sąd ustalił, co następuje:

Bezspornym pomiędzy stronami było, że strony zawarły w dniu 30 października 2014 r. umowę o dostawę wody i odprowadzania ścieków, a w ramach prowadzonej działalności powód zaopatrywał pozwaną spółkę również w energię cieplną.

Dowód: umowa (k. 10), faktury VAT (k. 11-18).

Powód za wykonane na rzecz pozwanego usługi wystawił faktury VAT na łączną kwotę 12 034,87 zł, za okres od marca 2015 r. do czerwca 2015 r. W fakturach podano datę dokonanego odczytu urządzenia ze wskazaniem wartości zużycia oraz wszelkich parametrów odczytu oraz podano wartość poprzedniego odczytu. Powód wezwał pozwanego do zapłaty należności jednakże bezskutecznie.

Dowód: faktury VAT (k. 11-18), wezwanie do zapłaty (k. 19).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w (...) z siedzibą w P. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód domagał się zasądzenia kwoty 12 034,87 zł z odsetkami ustawowymi od kwot częściowych do dnia zapłaty, wskazując że pozwany nie uregulował należności za świadczone przez powoda usługi.

Pozwany podniósł zarzut bezzasadności powództwa.

Jak wynika z treści pozwu oraz umowy stron i faktur, łączyła strony umowa o usługi.

Poza sporem w niniejszej sprawie było to, iż strony łączyła umowa, w której zamawiający zleca wykonawcy cykliczne wykonywanie usług dostarczania wody, energii cieplej oraz odprowadzania ścieków. Umowa podlegała przepisom kodeksu cywilnego (art. 734 – 751 K.c.). Bezspornym w niniejszej sprawie było to, że przedmiotowa umowa zawierała wszystkie elementy istotne umowy (essentialia negotii), i tym samym należy stwierdzić, że umowa była ważna i wiązała strony (pacta sunt servanda – umów należy dotrzymywać).

Zgodnie z Art. 734. § 1 K.c. w zw. z art. 750 K.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W braku odmiennej umowy zlecenie obejmuje umocowanie do wykonania czynności w imieniu dającego zlecenie. Przepis ten nie uchybia przepisom o formie pełnomocnictwa. Do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Wykonanie określonej czynności (szeregu powtarzających się czynności), bez względu na to, jaki rezultat czynność ta przyniesie, jest cechą charakterystyczną tak dla umów zlecenia (gdzie chodzi o czynności prawne # art. 734 § 1 K.c.), jak i dla umów o świadczenie usług nieuregulowanych innymi przepisami (gdzie chodzi o czynności faktyczne # art. 750 K.c.). Przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia (umowie o świadczenie usług) nie bierze na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania (art. 355 § 1 K.c.) (Por.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2012 r. sygn. akt: II UK 70/12).

Definicja ustawowa umowy zlecenia (art. 734 § 1 K.c.) zakłada dążenie do osiągnięcia określonego rezultatu. Zobowiązanie uznać należy jednak za wykonane pomimo nieosiągnięcia zakładanego rezultatu, w przypadku dochowania przez przyjmującego zlecenie należytej staranności. Z tego też względu w nauce prawa umowę zlecenia i umowę o świadczenie usług określa się mianem umów starannego działania. Nie oznacza to jednak, że umowa zlecenia, czy też inna umowa o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio regulacje art. 734-751 K.c. nie ma na celu doprowadzenie do powstania rezultatu. W innym przypadku dający zlecenie nie miałby interesu w zawieraniu takiej umowy. Dający zlecenie również dąży do osiągnięcia istotnego dla siebie celu. Cel dającego zlecenie nie jest elementem przedmiotowo istotnym dla umowy zlecenia, czy też umowy o świadczenie usług. Występuje natomiast jako zasada obowiązku osobistego spełnienia świadczenia przez zleceniobiorcę, z uwagi na osobiste zaufanie między stronami. Dodatkowo należy wskazać, że dołożenie przez zleceniobiorcę należytej staranności i mimo tego nieosiągnięcie przezeń zamierzonego skutku nie może stanowić przypadku niewykonania zobowiązania.

Bezspornym w sprawie jest fakt, że powód – wykonawca wykonywał usługi zleczone mu przez pozwanego – zamawiającego zgodnie z postanowieniami zawartej umowy.

Wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie strona powodowa na poparcie swojego roszczenia przedłożyła szereg faktur VAT wystawionych na rzecz pozwanego za świadczone usługi w okresie od marca 2015 r. do czerwca 2015 r. Bezspornym pomiędzy stronami było, że strony zawarły w dniu 30 października 2014 r. umowę o dostawę wody i odprowadzania ścieków. Pozwany nie kwestionował istnienia stosunku zobowiązaniowego pomiędzy nim, a powodem, na mocy którego powód miał świadczyć usługę zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków od pozwanego. Powód podniósł, że w ramach prowadzonej działalności zaopatrywał pozwaną spółkę również w energię cieplną. Stosownie do art. 230 k.p.c. gdy

strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Pozwany nie odniósł się w żaden sposób do twierdzeń powoda w zakresie dostarczania pozwanemu przez powoda mocy cieplnej oraz kosztów stałych opłat, dlatego też stosownie do ww. przepisu Sąd uznał, iż strony łączył stosunek zobowiązaniowy w tym zakresie.

Zdaniem pozwanego, powód nie wykazał, aby doszło do wykonania usługi, jak również nie wykazał, aby wykonał usługę w sposób prawidłowy. Z powyższym w ocenie Sądu nie sposób jest się zgodzić, albowiem w fakturach dołączonych do pozwu wskazano datę dokonanego odczytu urządzenia ze wskazaniem wartości zużycia oraz podano wartość poprzedniego odczytu, jak również podano wszelkie parametry odczytu i dlatego też zdaniem Sądu powód wykazał, iż wykonał umówione usługi na rzecz pozwanego.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 735 part .1 k.c. zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12 034,87 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem powoda.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa; 602 zł tytułem opłaty od pozwu; 2 400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.).

SSR Jolanta Brzęk